

INTERVIEW De moord op een vriend in 1988 eindelijk vastgelegd in roman door Eric de Rooij

'Het leven is onverschillig en gaat altijd gewoon door'

De moord op een vriend in het Hilversum van 1988 inspireerde Eric de Rooij tot het schrijven van een boek. Al lang wilde hij over deze ingrijpende gebeurtenis vertellen, maar pas na een broedtijd van ruim twintig jaar is het boek 'Augustus' verschenen.

Bert-Jan van Oel
 bvan.oel@mediahuis.nl

Hilversum ■ Eric de Rooij groeide op in Hilversum. Hij was 22 jaar toen een vriend, met wie het contact al wat was verwaterd, werd vermoord. Dat is werkelijk gebeurd, zegt hij. Voor het overige is niet te achterhalen wat werkelijkheid of fictie is in Augustus. Eigenlijk moet je daar ook niet naar vragen. Je moet het boek gewoon lezen en dan word je geconfronteerd met je eigen sterfelijkheid en de toevalligheid van de dood.

Je hebt lang gewacht met het boek. Waarom is het er nu eindelijk gekomen?

„Ik was er twintig jaar geleden al aan begonnen. Ik kon de juiste vorm niet vinden, had ook het gevoel dat half Hilversum over mijn schouder meekeek, en ik voelde ongemak ten opzichte van de familie van de vermoorde vriend, die ik in het boek Johannes heb genoemd. Het is voor hen natuurlijk een traumatische gebeurtenis geweest. En het heeft ook een wissel getrokken op mijn eigen leven. Zoiets draag je altijd met je mee. Net zoals ik ook nooit los zal komen van Hilversum. Ik ben er geboren en getogen, maar na de moord wilde ik er weg. In woon nu in Amsterdam, als ik weer eens in Hilversum ben herinner ik me die jeugd, de locaties waar ik ben opgegroeid. Anna's Hoeve, Cartouche, Felix II, noem maar op. Het Hilversum van nu is heel anders dan toen ik er woonde, uiteraard. Maar door het te beschrijven zoals ik het heb beleefd, is het verstild, bevroren geraakt. Dat beeld blijft bij me.”

Waarheid en fantasie lopen door elkaar heen. Het is niet het gedocumenteerde verhaal van een moord.

„Nee, ik heb gekozen voor 'autofictie', zoals het wordt genoemd. Ik ben de hoofdpersoon, maar het is niet mijn leven. Het is eigenlijk een parallel leven dat ik beschrijf, ik had bij wijze van spreken dit leven ook kunnen leiden. Ik ben nu 56 jaar, kennelijk was het nu de tijd om een eerlijk boek te schrijven, al is het dus niet volledig autobiografisch. Het moet wel een rond verhaal zijn, dus je verzint er wat bij. Het was wel de bedoeling om er echt een 'pageturner' van te maken. Vroeger las ik veel stripbladen, en dan stond er na elk

Eric de Rooij: „Ik ben in Hilversum geboren en getogen, maar na de moord wilde ik er weg.”

FOTO MEDIAHUIS

„Ik was er twintig jaar geleden al aan begonnen. Ik kon de juiste vorm niet vinden, had ook het gevoel dat half Hilversum over mijn schouder meekeek

verhaal onderaan: wordt vervolgd. Dan moest je dus wachten tot de week erop of de krant van de volgende dag. Dat is eigenlijk best goed, want nu leven we in een ongeduldige maatschappij. Maar desondanks hoop ik dat de lezer niet kan stoppen met lezen. Het is geen thriller, maar er zit wel spanning in het ver-

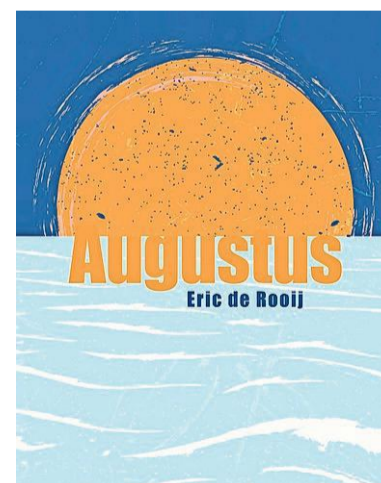
haal. Het gaat om het verborgene, het 'wat als ik toen... had gedaan?' En de geheimen die je meedraagt.”

De hoofdpersoon, de schrijver dus min of meer, worstelt in de jaren 80 met veel issues. Zijn homoseksualiteit, het geloof, acné, de enorme angst voor aids, beginnende kaalheid. Je was schuchter in die tijd.

„Ja, ik wilde wel avonturen beleven, maar vaak deinsde ik op het laatste moment dan toch terug. Mijn homoseksualiteit is niet iets dat ik lang verborgen heb willen houden en is zeker geen reden geweest om te wachten met het schrijven van dit boek, bijvoorbeeld tot mijn ouders waren overleden. Mijn vader leeft nog, hij is niet zo'n lezer, meer een sporter. Maar hij zal dit boek ongetwijfeld inzien. En daarover voel ik geen gêne.”

Je bent een bewonderaar van de inmiddels overleden Hans Warren, die onder meer een serie bijzonder eerlijke dagboeken heeft geschreven, waarin hij ook zijn donker, geheime kanten beschrijft. Die eerlijkheid vind ik terug in Augustus.

„Dat is mooi, want Hans Warren is zeker een inspiratie geweest. Er zijn seksueel getinte passages in het boek, die ik onomwonden heb beschreven. Bijvoorbeeld het 's avonds in het donker bij een seksshop in Hilversum voor de etalage staan om blote mannen te kunnen bekijken. Of mijn angst voor aids: de vrees dat

Augustus

Augustus is de tweede roman van Eric de Rooij (Hilversum, 1965). Eerder verscheen van hem de Wensvader. Beide boeken zijn uitgegeven bij Uitgeverij kleine Uil. Augustus telt 244 pagina's en is verkrijgbaar voor 22,50 euro. Eric de Rooij leest op zondag 9 oktober voor in de Hilversumse boekhandel Voorhoeve.

je elkaar nooit meer zult kunnen aanraken vanwege de kans op besmetting. Dat je alleen zal kunnen kijken naar elkaar, masturberend, zonder werkelijke intimiteit. 'Dat is mijn voorland', heb ik lang gedacht. De alomtegenwoordigheid van aids heeft veel invloed gehad op mijn ontwikkeling.”

De moord op je vriend is ingrijpend, maar voor vele anderen in het boek eigenlijk niet. De dood is een trivialiteit als je op afstand staat.

„Ja, inderdaad, het leven is onverschillig en gaat altijd gewoon door,

gelijktijdig met iemands dood. Op een paar mensen na is het verdriet vrij betrekkelijk. Dat zie je ook op uitvaarten: na afloop is het 'gezellig'. Als humanistisch geestelijk verzorger voer ik vaak gesprekken over de dood met mensen in zorginstellingen. De onverwachte dood van 'Johannes' leerde me al vroeg dat je nooit een mooi afgerond leven zult leiden. Ik leerde ook dat rouwen moeilijk is, dat verdriet in de tijd verandert, maar ook een leven meegaat. En dat de dood van een ander je altijd weer confronteert met je eigen sterfelijkheid.”